

ASPECTE CLINICE, PARACLINICE ȘI EPIDEMIOLOGICE ÎN TRICHINELOZE

*Carmen Chiriac, Rodica Pascu, Rodica Urcan, Anca Georgescu, Domnica
Țetcu, Brândușa Țilea*

Clinica de Boli Infecțioase,
Universitatea de Medicină și Farmacie, Târgu-Mureș

În perioada ianuarie 1992-aprilie 1995, în Clinica de Boli Infecțioase din Târgu-Mureș, au fost internate 160 cazuri de trichineloză. Majoritatea bolnavilor au provenit din mediul rural (55%) și au aparținut sexului feminin. Cele mai frecvente îmbolnăviri s-au înregistrat la vârstele active, în sezonul rece. Anchetele epidemiologice au stabilit că în 75% din cazuri, sursele de îmbolnăvire au fost alimente (carne și preparate din carne de porc) din gospodăria proprie. Tabloul clinic, proteiform, rămâne dominat de triada, evocatoare pentru diagnostic: mialgii, edeme faciale, febră, la toți bolnavii. Evoluția clinică poate fi grevată de complicații dintre care cele mai frecvente au fost cele cardio-vasculare (20%) și neurologice (3,8%). Formele severe de boală și complicațiile nu se corelează cu valori crescute ale eozinofilelor, dar evoluează la pacienți cu tare organice preexistente. S-au înregistrat și "recrudescențe" (14,45%) recutate dintre formele severe de boală. Tratamentul antiparazitar s-a realizat cu Vermox sau Mintezol, evoluția fiind în final favorabilă la toate cazurile.